

NAPOMENA

o provedbenim praksama iz članka 8. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006 o zabrani provođenja redovnih tjednih razdoblja odmora u vozilu

Ova se napomena odnosi na provedbu i izvršenje mjera kojima se vozačima zabranjuje da redovna tjedna razdoblja odmora provode u vozilu, kako je utvrđeno u članku 8. stavku 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006⁽¹⁾.

U njoj se iznosi stajalište službi Komisije o tom pitanju. Za pravno obvezujuće tumačenje prava Unije nadležan je isključivo Sud Europske unije.

Kontekst

Komisija je u nekoliko navrata obaviještena da su neka nacionalna tijela tijekom provjera na cesti od vozača zahtjevala dokaze, kao što su hotelski računi, kojima bi potkrijepili da su svoja redovna tjedna razdoblja odmora proveli u odgovarajućem smještaju izvan vozila.

Pravni okvir

U članku 36. Uredbe (EU) br. 165/2014⁽²⁾ o tahografima u cestovnom prometu naveden je iscrpan popis isprava koje vozač mora imati i koje mora predočiti na zahtjev službenika koji obavlja kontrolu. To su: tahografski listići, kartica vozača, ako je posjeduje, i sva ručna evidencija i ispisi (u slučaju analognih tahografa) ili sva ručna evidencija i ispisi te kartica vozača (u slučaju digitalnih tahografa)⁽³⁾.

U članku 34. stavku 3. Uredbe (EU) br. 165/2014 navodi se da države članice ne smiju vozačima nametnuti obvezu predočavanja obrazaca za potvrđivanje njihovih aktivnosti u vrijeme dok nisu bili u vozilu.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklajivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL L 102, 11.4.2006., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklajivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL L 60, 28.2.2014., str. 1.).

⁽³⁾ U skladu s člankom 36. stavkom 3., ako vozač ne predoči takve isprave, službenik koji provodi provjeru može zatražiti i druge popratne dokumente kojima se opravdava nepridržavanje odredaba.

Člankom 4. stavkom 6. Direktive 2006/22/EZ⁽⁴⁾ utvrđuje se obveza uzajamne pomoći među državama članicama za provjeru sukladnosti s pravilima o vremenu vožnje i odmora.

Ako se u jednoj državi članici utvrdi da rezultati provjera na cesti vozača vozila registriranog u drugoj državi članici pružaju razloge za uvjerenje da su počinjene povrede koje se ne mogu dokazati tijekom kontrole zbog nedostatka potrebnih podataka, nadležna tijela dotične države članice međusobno si pomažu u razjašnjavanju navedene situacije.

Pojašnjenje

Kako je objašnjeno u pitanjima i odgovorima koje je objavila Komisija o pravilima o vremenu vožnje i uvjetima odmora⁽⁵⁾ (pitanje br. 6), vozačima ili poslodavcima može se izreći kazna za nepoštovanje zabrane provođenja redovnog tjednog razdoblja odmora (ili razdoblja odmora duljeg od 45 sati koji se uzima kao nadoknada) u vozilu samo ako se utvrdi da su oni odnosno njihovi vozači u trenutku provjere provodili redovni tjedni odmor u vozilu.

Valja napomenuti da provedbena tijela na cesti tijekom obavljanja svojih dužnosti imaju pravo pitati vozače gdje su proveli redovni tjedni odmor. Međutim, u skladu s člankom 34. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 165/2014, tijela država članica ne mogu zahtijevati od vozača dokumente kojima se potvrđuje da su njihove aktivnosti izvan vozila u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006. Stoga provedbena tijela na cesti ne mogu novčano kazniti vozače jer nisu predočili te dokumente. U sklopu provjera na cesti sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 561/2006 mora se provjeriti na temelju dokumenata iz članka 36. Time se ne dovodi u pitanje pravo vozača da dobrovoljno predoči druge dokumente kao što su hotelski računi kako bi se olakšala provjera na cesti.

Kako je utvrđeno u članku 36. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 165/2014 i u Prilogu I. Direktivi 2006/22/EZ, kad god to zatraži ovlašteni službenik koji provodi provjeru na cesti, vozači moraju predočiti svoju karticu vozača, tahografske listiće za tekući dan i prethodnih 28 dana⁽⁶⁾, kao i svu ručnu evidenciju i ispise za isto razdoblje. Ti podaci moraju obuhvaćati sve aktivnosti vozača (npr. vožnja, drugi poslovi) i razdoblja neaktivnosti (npr. dostupnost, stanke i razdoblja odmora) tijekom prethodnih 28 dana, bez obzira na državu članicu u kojoj je vozač radio i/ili u kojoj je iskoristio svoj odmor. To se primjenjuje i na provjere iz članka 8. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006 kojima se od vozača zahtijeva da provedu redovno tjedno razdoblje odmora u odgovarajućem smještaju. Stoga ništa ne sprječava države članice da provjere usklađenost s člankom 8. stavkom 8. Uredbe (EZ) br. 561/2005 za odmor u prethodnim tjednima i/ili u drugoj državi članici, sve dok je obuhvaćen kontrolnim razdobljem iz članka 36. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 165/2014.

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti cestovnog prijevoza i stavljanju izvan snage Direktive 88/599/EEZ (SL L 102, 11.4.2006., str. 35.).

⁽⁵⁾ https://transport.ec.europa.eu/transport-modes/road/mobility-package-i/driving-rest-times_hr

⁽⁶⁾ Od 31. prosinca 2024. to će se razdoblje povećati na prethodnih 56 dana u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) 2020/1054.

U slučajevima kad se nacionalnim zakonodavstvom država članica priznaje usmeno priznanje vozača kao valjan dokaz za utvrđivanje povrede članka 8. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006, ništa u toj uredbi ni u Uredbi (EU) 165/2014 ne sprječava nacionalna tijela da na toj osnovi izreknu novčanu kaznu.

Ako postoji sumnja na kršenje zabrane provođenja redovnog tjednog odmora u vozilu koju je nemoguće utvrditi zbog nedostatka podataka tijekom provjere na cesti, nacionalna tijela potiču se da iskoriste mogućnost uzajamne pomoći iz članka 4. stavka 6. Direktive 2006/22/EZ.
